

OKNO do světa Terezy SPENCEROVÉ - Dobrá práce, Sorosi, směje se Tereza Spencerová. A dodává informace o „osvobození Mosulu“ a mocenských hrách ve Washingtonu: Je to vše prý trochu jinak

„Soros sklízí, co svou těžko definovatelnou politikou zasel - dal dohromady antisemity se sionisty. Dobrá práce, dodávám cynicky,“ sděluje se smíchem editorka Literárních novin a analytička Tereza Spencerová k výrokům na ose George Soros - Budapešť - Tel Aviv. Ve svém pravidelném shrnutí týdenních událostí však především komentuje skutečný stav boje proti Daeši (tzv. Islámský stát) po tom, co je všeobecně proklamováno jako osvobození Mosulu a rozebírá též nepřehlednou situaci v USA, zejména z hlediska boje jednotlivých mocenských klik proti sobě.

Tak nám vyhnali Daeš z Mosulu a navíc je mrtvý jeho vůdce Al Bagdádí. Za prvé: Jsou obě informace pravdivé? A dále: Dá se vzhledem ke stavu města hovořit o vítězství? Mají lidé důvěru ve vládní vojska? Co bude s Daešem teď a co mu zbývá, zejména tedy na území Sýrie?

Máte pravdu. Mosul je osvobozený, nicméně ve chvíli, kdy irácká vláda „slavnostně“ - už asi potřetí za posledních pár měsíců - vyhlásila jeho dobytí, tak se ve městě dál bojovalo a vlastně bojuje pořád. Čili ano, Daeš v Mosulu je v zásadě poražen, ale zbytky jeho bojovníků, kteří buď nestačili uprchnout, nebo se rozhodli, že tam položí život kvůli cestě do ráje, válčí dál. Mimochodem, stejnou rychlost s ohlášením triumfu předvedl i libyjský maršál Haftár, který v čele sekulárních sil před pár dny prý „dobył“ Bengházi z rukou džihádu - a od té doby přicházejí jen zprávy o dalších bojích...

Nicméně, zpět k vaší otázce - ano, Mosul lze v zásadě považovat za osvobozený. I za cenu toho, že je prakticky srovnaný se zemí, oprava alespoň základní infrastruktury si podle odhadů OSN vyžádá nejméně miliardu dolarů, nějakých 700 tisíc civilistů je bez střechy nad hlavou a nutně potřebuje základní potraviny a léky. Takže se jaksi vnucuje obrázek spíš zmaru než triumfu. Lze to označit za vítězství? Víte, fotky z rozbombardovaného Mosulu mi nápadně připomínají fotografie Drážďan na konci druhé světové války. Možná někoho to srovnání pobouří, ale nemůžu si pomoci. A tehdy o osvobození nejen města, ale i o vítězství nad nacismem, nikdo nepochyboval. Když nyní Amnesty International viní útočící stranu, tedy iráckou armádu a Američany, snad až z válečných zločinů, koalice tvrdí, že se Amnesty chová „nezodpovědně“. Vcelku jim rozumím, i když... kdyby Mosul srovnali se zemí Rusové, to by bylo řevu!

Co se týče Bagdádího, jeho smrt podle panarabských médií potvrdil samotný Daeš. V podání převážně západní propagandy byl po četných amerických náletech sice mrtvým nebo alespoň těžce zraněným po většinu z uplynulých sedmi let, ale nyní se konečně zdá být mrtvým doopravdy. O jeho konci se spekulovalo už od počátku června, kdy s tím jako první přišla syrská státní televize, pak tuto informaci „prověřovali“ Rusové, při jejichž náletu na Rakká měl být zabit, pak smrt potvrdili Íránci, pak Iráčané a nyní tedy i Daeš. Jediným, kdo zatím mlčí, jsou Američané, protože jsou nejspíš „hodně rozladění“, že hlavu Daeši neušali oni, ale Rusové. I po ztrátě Mosulu a blížícímu se pádu jejich „hlavního města“ v syrské Rakká ale Daeš dál v Sýrii a Iráku ovládá několik menších měst - namátkou Tal Afar, Havíji, Majadín, částečně Dejr-ez-Zor - a k tomu i rozsáhlé oblasti na západě irácké sunnitské provincie Anbár. Má stále „prostor“, i když prý namísto bezmála 100 tisíc kilometrů čtverečních ovládá už jen asi 32 tisíc kilometrů, a to ještě většinu z těchto území tvoří poušť. A

během pár dní asi oznámí jméno svého nového lídra a „pojede“ se dál, byť možná s menším počtem bojovníků, protože Bagdádího smrt určitě nějaký demoralizující dopad mít bude. Po ztrátě své „státnosti“ Daeš podle všeho přiloží větší důraz na gerilovou válku a teroristické útoky, možná se sloučí s jinými skupinami typu Al-Káidy. Nic nekončí, jen začíná nová etapa.

Utržil Donald J. Trump opravdu smrtelnou ránu, když byly zveřejněny informace o nadšené komunikaci jeho syna s ruskou právníčkou slibující nějaké to „kompro“ na Hillary? Už byly zveřejněny důkazní dokumenty. V jaké pozici DJT asi teď bude? Že by „podepíšeš nám tuhle politiku, nebo jdeš od válu“?

Upřímně se přiznám, že už mě to nekonečné hledání „ruských stop“ kolem Trumpa po roce - po roce! - fakt už tak ukrutně nezajímá, že jsem sice viděla titulky hlásající tu „hrůzu“, co „junior“ provedl, a pak titulky, podle nichž je to všechno jen šaráda, protože prý Obamova administrativa dala oné ruské právníčce zvláštní vízum, aby vůbec mohla přijet a nabízet Trumpům své služby, ale nepřinutila jsem se už ty texty rozkliknout...

V jaké pozici Trump bude? No, zřejmě ve stejné, v jaké byl doposud. On sám tomu říká „největší hon na čarodějnice v dějinách“, ale každý si o tom může myslet své.

Pobavilo mně, že zareagoval obviněním Ukrajiny, že dodávala „kompro“ clintonovcům na lidi kolem něj. Zatímco pro „kyjevské“ je to další důležitý „signál“ o tom, jak trumpovci vnímají své „ukrajinské spojení“, ale obecně je to všechno už fakt naprosto zoufalé a Spojených států, onoho lídra „našeho světa“, krajně nedůstojné. Pokud by totiž byla pravda, že Trumpem „hýbou“ Rusové, zatímco Hillary se opírala o ukrajinské kleptokraty - a k tomu si přičtíme všechny ty stovky milionů, které do Kapitoly sype třeba židovská lobby nebo Saúdové a Perský záliv - tak jakápak je to asi tak supervelmoc? Že by v lepším případě loutková? Už jen chybí, aby se prolásko, co tam u nich všechno ovlivnila taková Papua Nová Guinea...

Ohledně onoho tlaku, který je na Trumpa zcela jistě vyvíjen, máte samozřejmě pravdu. Třeba v Sýrii se dá vcelku snadno rozeznat strategie CIA, strategie Pentagonu, strategie ministerstva zahraničí a návrh ještě možná i nápady Bílého domu. Za všemi stojí jiné průmyslové a obchodní zájmy a nutně dochází ke střetům, což z oficiální Ameriky činí nečitelnou záležitost. Na druhou stranu lze ale předpokládat, že by se mohly všechny zmíněné „tlaky“, které se ale často vzájemně vylučují, svým způsobem negovat, a pokud takového stavu bude Trump s to dosáhnout, tak ve funkci přežije. A třeba k tomu i prosadí něco ze svých slibů. A ty se vesměs týkaly domácích problémů. Je až pozoruhodné, jak se právě této stránce americké současnosti americká média takřka nevěnují. Rusové ano, mizející střední třída nebo rovnou chudoba, nezájem...

Minulý týden se možná odehrálo něco, co jsme zachytili až ex post: Schůzka DJT ve Varšavě s představiteli 11 států středovýchodní Evropy, včetně nás, je vnímána jako krok podpory polské iniciativě zvané „Mezimoří“ či „Trojmoří“. Čili vytvoření skupiny států z dnešního Visegrádu, Pobaltí, Rumunska, Rakouska či Chorvatska, které by se spojily jak proti Rusku, tak proti Německu. Pod laskavým vedením Polska a s totální vazbou na USA, od nichž by i odebíralo ropu a plyn. Jak se vám ta myšlenka líbí? Naše a rakouská diplomacie s tím nesouhlasí, ostatně my i Rakousko jsme byli jedině země, které do Varšavy neposlaly prezidenty.

Stačí se podívat na Visegrád, aby bylo jasné, že drží pohromadě jen na čestné slovo - ultranacionalistické ideje současné polské vládnoucí garnitury jsou pro ostatní členy jen těžko stravitelné, stejně jako je problematická politika Orbánova Maďarska. Přidejte si k tomu „vylištěné“ Pobaltí a chudé Rumunsko, které by ostatní jen táhlo ke dnu, a máte vizi Trojmoří jako na talíři. Za současné situace - a nejspíš i při pohledu do blízké a střednědobé budoucnosti - nemá vůbec žádný

smysl s tímhle „matrošem“ jednat, natož o nějaké vzpouře proti Německu a Rusku a s nečitelnou Amerikou v zádech. Osobně se mi zdá, že hlavním smyslem Trumpova až „hyperkřesťanského“, antimuslimského, antiimigračního a „nacionalistického“ projevu ve Varšavě nebylo ani tak podivné Trojmoří, jako spíš snaha vytvořit si z polské vlády jakési své beranidlo proti Bruselu. A Varšava se této role ujme určitě vděčně a nadšeně. Takže, když jsme ve Varšavě nebyli zastoupeni na nejvyšší úrovni, nic se neděje. Proč jim k tomu ještě svítit, ne?

Je přitom zvláštní, že Trump nyní míří do Paříže na oslavy sta let amerického vstupu do první světové války. A mnohé komentáře naznačují, že se s „umělohmotným panáčkem“ Macronem budou s to dohodnout na mnoha věcech, například na postoji k Sýrii nebo terorismu, přičemž ta sporná - třeba klimatická - témata raději nechají u ledu. Je to jen pár dní, co se psalo o tom, že summit G20 byl ve skutečnosti 19 proti jednomu Trumpovi, a najednou už si zase každý jede na vlastní triko? Chci říci: Trump je zcela určitě megaloman, jehož vyloženě baví „trollovat“ své kritiky, ale pokud se mu opravdu podaří vrazit klín do EU s pomocí Polska a k tomu se ještě sblížit s Macronem, který je přitom často považován za prodlouženou ruku Angely Merkelové, tak bude v EU ještě pořádné horko. Nezapomínejme, že USA vnímají právě EU jako svého politického a ekonomického soupeře; a Macron v očekávání Trumpa už obvinil Němce, že nespravedlivě tyjí z nerovnováhy v eurozóně...

Sněmovna schválila nasazení našich vojáků na misi NATO v Pobaltí. Komunisté si dovolili být proti, tak na ně Kalousek a jeho strana řvali, že jsou kolaboranti a Putinova pátá kolona. I takový Foldyna se jen zdržel hlasování. Cítíte se teď bezpečněji?

Cítím se bezpečně asi stejně jako včera nebo, jak se asi budu cítit zítra. Co se týče komunistů, mají skvělou pozici - vědí, že nic nezmění, a před volbami potřebují trochu „nahonit“ image levicové, takřka až revolučně vzpurné strany, a tak se staví proti „misím“ NATO. Nevím, třeba jim to pár hlasů přidá, aby lídři strany mohli dál počítat s jistotou parlamentního křesla a všeho skvělého, co s tím souvisí, ale podle mého to budou hlasy vyhozené. Fakt, že pravicové strany vyžadují při podpoře teoreticky rizikových operací NATO jednomyslný a nadšený souhlas, je pak jen další bizarní stránkou naší - podotýkám, že stále ještě formálně netotalitní - reality.

Mne spíš fascinuje samotná ta idea obrany Pobaltí. Třeba Litva od roku 1990 emigrací ztratila asi milion obyvatel. A to jich měla na „začátku“ necelé čtyři miliony. Nejnovější čísla ukazují, že 29 procent tammích občanů, „co zůstali“, žijí na hraně chudoby. Podobné je to i v Lotyšsku a Estonsku, nemluvě o tom, že masová migrace z Pobaltí jen navyšuje poměr ruskojazyčného obyvatelstva v těchto zemích. A teď do toho všeho slavnostně - jako rytíř v maskáčích - přichází NATO, které chce před Ruskem „chránit“ lidi, kterým je to z valné části šumafuk, protože je trápí mnohem horší každodenní existenciální problémy vyvolané nikoli Moskvou, ale Bruselom a Washingtonem. To je fakt na hlavu...

Překročil Viktor Orbán míru vkusu, když zaplavil Maďarsko billboardy proti Georgi Sorosovi? Vtipné je, že Izrael sice odsoudil antisemitské nářky, nicméně dodal, že Soros skutečně škodí, a to i Izraeli. Je Soros obětí kritiky proto, že je Žid, nebo jen spravedlivě sklízí, co zasel?

To je hodně zajímavé téma - jedna z nejnovějších ukázek, kdy se antisemitismus může sejít se sionismem. Antisemitismus je v současném - a kdysi horthyovském - Maďarsku zastoupený i v parlamentu a k tomu Sorosovi „sluníčkáři“ premiéru Orbánovi notně pijí krev. Proto také ty billboardy, které hlásaly: „Nedopusťme, aby se Soros smál jako poslední.“ Izraelská ambasáda v Budapešti v tom okamžitě uviděla antisemitský atak, ale její nadřízený orgán, ministerstvo zahraničí, si vzápětí uvědomilo, že „sluníčkáři“ jsou ve své většině rovněž propalestinští a že Sorosem placené organizace „pomlouvají židovský stát a snaží se mu upřít právo na sebeobranu“. Prý tím byla myšlena hlavně Human Rights Watch, ale bůhsud'. A co víc, příští týden do Budapešti přijíždí na

návštěvu izraelský premiér Benjamin Netanjahu, který je považován za Orbánova duchovního i praktického spojence - koneckonců, maďarské odmítání muslimských přistěhovalců a islámu jako takového mu musí vyhovovat. Budapešť prý dokonce chtěla plot, který ji měl ochránit před migrační vlnou, objednávat právě v Izraeli... Čili z vaší otázky bych vypustila ono „spravedlivý“ a konstatovala bych, že Soros sklízí, co svou těžko definovatelnou politikou zasel - dal dohromady antisemity se sionisty. Dobrá práce, dodávám cynicky.

Na závěr tradiční otázka: Co bychom měli v příštích dnech sledovat?

Osobně bych doporučila sledovat Trumpa v Paříži, ať víme, na čem v té EU vlastně jsme. A k tomu ještě i dodržování příměří na jihu Sýrie, které dohodl Trump s Putinem, ať víme, do jaké míry má americký prezident v rukou skutečnou moc prosadit své slovo...

Zdroj: parlamentnilisty.cz

Autor: Tereza Spencerová